

SAMONIKLE PRIČE IZ KONAVALA – BLOG MUZEJA I GALERIJA KONAVALA

ANTONIA RUSKOVIĆ RADONIĆ □ Muzeji i galerije Konavala, Čilipi

Uvod. Muzeji i galerije Konavala organizirani su u tri muzejske jedinice otvorene za posjetitelje te Odjel stručnih i općih poslova. Muzejski programi za različite korisnike i prezentacija građe održavaju se u Kući Bukovac u Cavtatu, Zavičajnom muzeju Konavala u Čilipima i u Odjelu za arheologiju u Pridvorju. Novom organizacijom od 2016. godine muzej se snažnije stavio u službu lokalnoj zajednici i započeo aktivnosti na povratku zajednice u muzej. Pretvorba *muzeja za turiste* u muzej za stanovnike Konavala zahtijevala je organizaciju brojnih pedagoških i drugih javnih događanja, organizaciju brojnih izložbi i predavanja, organizaciju tematskih vodstava za sve dobne skupine kao i sudjelovanje u životu i potrebama lokalnog stanovništva. Polako, ali sigurno lokalna se zajednica počela vraćati muzeju i sudjelovati u našim programima. Primjerice, tijekom 2019. godine uz redovan program, svi izložbeni programi bili su organizirani u suradnji s lokalnom zajednicom. Muzej je postajao prostor komunikacije i suradnje, mnogima dnevni boravak. U Zavičajnom muzeju prvi je put broj domaćih ljudi premašio broj turista koji posjećuju muzej.

Sredinom ožujka 2020. godine Općina Konavle je, kao osnivač Muzeja i galerija Konavala, u skladu s epidemiološkim mjerama naložila zatvaranje muzejskih jedinica za posjete. Kako Općina Konavle svoj proračun puni najvećim dijelom direktno ili indirektno iz turizma, tako su očekivani loši prihodi za naredno razdoblje uvjetovali financijske restriktivne odluke Osnivača. Za muzej je to značilo ukidanje svih programskih sredstava, zabranu sklapanja ugovora, kao i smanjenje plaća za 30 % koje je još uvijek na snazi.

Svi naši programi s korisnicima bili su obustavljeni, javna događanja otkazana, radionice prekinute, a mogućnost komuniciranja muzeja sa zajednicom mogla se ostvariti jedino virtualno.

Na prvom *pandemijskom* sastanku stručnih djelatnika dogovoreno je da ćemo nastaviti rad muzeja na blogu i društvenim mrežama kojim ćemo ga plasirati u zajednicu.

Blog

Izbor bloga kao medija komunikacije nametnuo se iz potrebe da muzej progovori popularno o građi i istraživanjima. Uvriježeno je da blogove pišu stručnjaci za određene teme. To blogere i razlikuje od novinara koji za specijalističke teme trebaju pomoć stručnjaka ili pišu općenito.¹ Voditelji zbirki i ostali stručni zaposlenici MIGK-a tako su dobili priliku stalnog predstavljanja svog stručnog područja na blogu. S druge pak strane, izbor bloga, za razliku od klasičnog korištenja *web*-stranice, omogućio je bolju preglednost i lakšu dostupnost tekstova u vidu pretraživanja i arhiviranja.

Katakizmička situacija² koju smo pratili prvih dana pandemije u Konavlima nagnala nas je da se kao zavičajni muzej propitamo o načinima opstanka u okruženju bez suvremenih resursa i ponudimo zajednici jedan upotrebniji, za našu zajednicu posve novi pogled na baštinsko. Kako je muzej medij memorije društva³, tako je i za očekivati od muzeja da ponudi izbor iz vlastitog fonda koji može korespondirati sa suvremenim stanjem izvanrednih okolnosti. Međutim, okrenuti prema fundusu, ubrzo smo se uvjerali u beskorisnost informacija u ispunjenju *našeg poslanstva u društvu*.⁴

Stručni sastanak o blogu završio je kao uređivački odbor gdje su zadane osnovne smjernice nove izdavačke djelatnosti. Načelno je dogovoreno da priče koje će se izdavati budu veličine oko 1 do 3 kartice teksta, pisane popularnim stilom, a da ritam izdavanja bude svakodnevan.⁵ Kako bi i teme iz naših muzejskih jedinica bile predstavljene, tako smo sadržaj bloga podijelili na *Priče iz prirode* i *Priče iz muzeja*. *Priče iz muzeja* uključuju arheološke i povijesne teme, nematerijalnu baštinu Konavala i tradicijski život, teme iz obitelji Bukovac, interpretaciju Cavtata i konavoskih sela te obilježnice ljudi i događanja. Konkretniji izbor teme iz ovog područja imao je zadatak referirati se na svakodnevnicu.

Za Priče iz prirode bogatstvo prirodne baštine Konavala predstavljalo je osnovni resurs, međutim nepostojanje muzejskog odjela za prirodoslovlje, a time i stručnih zaposlenika za teme prirodne baštine ograničilo je izdavanje na etnobotaničke prinose i ekološke teme kao i na općenite prinose o prirodnoj baštini Konavala.

1 Brautović, Mato. 2007. Blogovi kao novinarski izvori. *MediAnali: međunarodni znanstveni časopis za pitanja medija, novinarstva, masovnog komuniciranja i odnosa s javnostima*, Vol. 1 No. 2.

2 Nestašica pojedinih namirnica, gužve u trgovinama... <https://www.poslovni.hr/hrvatska/pogledajte-kakvo-je-stanje-u-trgovinama-namirnica-ima-ali-ogromna-je-guzva-4218680>.

3 Šola, Tomislav. Ususret tehnološkoj budućnosti. *Informatica Museologica*, Vol. 19 No. 3-4, 1988.: 19.

4 Šola, Tomislav. Od obrazovanja do komunikacije. *Informatica Museologica*, Vol. 19 No. 1-2, 1988.: 92.

5 Potreba za svakodnevnim tematskim kontaktom s publikama omogućava veći raspon izbora tema, a time i različite publike. S druge strane, svakodnevnim ritmom izdavanja odašiljali smo jasnu poruku u zajednici o vlastitim aktivnostima i proaktivnom odnosu prema društvenim i ekonomskim zadatostima.

S obzirom na to da nije bilo dovoljno samo odrađivati jednosmjernu komunikaciju, odnosno samo prezentacijski element muzejske djelatnosti, već i nastaviti s prikupljanjem i obradom građe, željeli smo potaknuti zajednicu na čitanje i prinose.

Informativni, opisni tekst koji sažimlje ideju poveznicu tekstova nalazi se u impresumu bloga i glasi: *Sve što je čovjeku bilo potrebno za njegov život nalazi se u njegovom okruženju. Okoliš se čuvao jer je podržavao život, a ljudi su bili podređeni klimatskim promjenama i zadatostima okoliša, s kojim su u skladu razvijali umijeća i stjecali znanja koja se prenose iz generacije u generaciju. Mi prikupljamo ta znanja i umijeća, dijelimo ih s Vama, te Vas pozivamo da nam pišete i pomognete prikupiti što više.*

S vremenom je sadržaj uvodnika postao neodgovarajući, budući da se izbor tema proširio na brojne aspekte vezane uz muzejsku građu i lokalitete.

Impresum

Dogovoreno je uredništvo bloga u sastavu: Beželj Jelena, Brailo Petra, Rusković Radonić Antonia, a poslove lekture i organizacije tekstova (pripreme, objave i praćenja) preuzela je Petra Brailo, dokumentaristica Muzeja i galerija Konavala, po struci kroatistica i lingvistica. Kolege koji su se prijavili za objavu tekstova su redom muzejski stručni djelatnici: Helena Puhara, viši kustos, voditeljica zbirke Kuće Bukovac; Jelena Beželj, kustos, voditeljica Odjela za arheologiju; Marko Vodopija, kustos povjesničar; Petra Brailo za jezične i teme nematerijalne baštine Konavala; Maris Stanović, muzejski pedagog za etnografske i povijesnoumjetničke teme te Antonia Rusković Radonić za etnobotaničke i etnografske teme. Kratko je u muzeju radila i Lucija Ljubić koja je pridonijela sa 16 tekstova.

Vizualni oblik bloga zadala je dizajnerica Nora Mojaš koja je autor ostalih reprezentativnih vizualnih rješenja muzeja. To je bio način da vizualno olakšamo prepoznatljivost bloga u virtualnom svijetu.

Tehničku izvedbu i postavljanje bloga u digitalnu stvarnost organizirala je tvrtka Link2.

Rasprava oko stila pisanja

Većina stručnih djelatnika Muzeja i galerija Konavala ima veće iskustvo u objavi znanstvenih i stručnih radova ili su autori brojnih publikacija, kataloga izložbi, monografija, priručnika i dr. Pisanje popularnih i *jednostavnih* tekstova nametnulo se kao najteži posao.

Prilagodba tekstova u edukativne svrhe i za širenje publika s ciljem održavanja interakcije između zajednice i muzeja tražila je od autora maksimalno revidiranje stila pisanja i prilagodbu široj publici.⁶ Naime, inzistiralo se na jednostavnim tekstovima koji su pisani popularno, a brzo se i lako čitaju, zbog čega bilješke i reference u pisanju bloga nisu bile predviđene. To je za autore tekstova napravilo cijelu zbrku oko odnosa prema objavljenom tekstu. Kako se znanstveni i stručni radovi utemeljuju na originalnosti, a za sve preneseno i poznato se referiraju bilješkama, tako je odsustvo bilješki stručnim djelatnicima djelovalo kao etički nekorektno. Muzej je kao izdavač preuzeo etičku odgovornost za kredibilitet temeljem vlastitog odnosa prema građi i zajednici, što je kao obveznik dostave informacija temeljem Zahtjeva za uvid u građu kao i Zahtjeva za pristup informacijama mogao i dokazati.⁷

Ujednačenost manje poznatih i do sad obrađenih tema također je postala mjesto prijedora za uredništvo. Neke

sl.1-3. Blog Muzeja i galerija Konavala: naslovna

⁶ ICOM, Etički kodeks za muzeje, Sarajevo – Zagreb 2007.: 8.

⁷ „Informacije koje muzeji objavljuju, u bilo kojem obliku, trebaju biti utemeljene, točne i moraju uzimati u obzir akademske discipline, društva ili uvjerenja koja predstavljaju.” *Ibid.*: 10.

sl.4.-7. Blog Muzeja i galerija Konavala. Izbor bloga kao medija komunikacije nametnuo se iz potrebe da muzej progovori popularno o građi i istraživanjima.

su teme donesene iz već obrađene građe, a za neke su pokretana istraživanja. Upravo je u ovom dijelu najveći prinos prikupljanju građe za vrijeme korone jer se *ad hoc* pristupom izboru tema i dnevnom ritmu objavljivanja vidjelo u opseg obrađene i neobrađene građe. Ovakvim *sondiranjem baštine Konavala* otvorile su se druge potencijalne vrijednosti u planovima za budućnost muzeja.

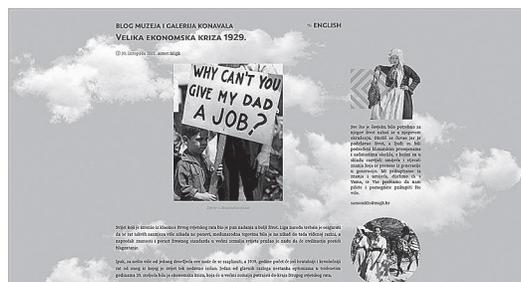
Pisanjem bloga navedenim pristupom omogućen je i raznovrsniji izbor izvora za obradu teme. Osim redovnih bibliografskih izvora kojih je za naše područje vrlo malo, pristupilo se značajnijem korištenju nekonvencionalnih izvora u vidu kazivanja, novinskih članaka, ljetopisa župa, privatnih dnevnika, bilješki autora, što je otvorilo jedno novo područje koje do sada nije korišteno u obradi građe, umanjilo je istraživanja *web*-pretraživačem te nas usmjerilo izvorima koji do sada nisu obrađivani.

Što se pak tiče izbora tema, uredništvo je inzistiralo na što većem suvremenom kontekstu tema, koliko god je to bilo moguće. *Prošlost za sadašnjost i budućnost* i propitivanje odnosa lokalnog i globalnog rasteri su u kojima je bilo zadano razraditi temu. Neke teme su uspješnije, a neke manje uspješno ispunjavale zadane uvjete, no svakodnevno publiciranje omogućilo je čitateljima dovoljno veliki izbor da se zadovolje brojni prohtjevi zajednice.

Od sredine ožujka 2020. godine do sredine rujna 2021. godine izdana su 543 teksta, 413 iz Priča iz muzeja i 133 iz Priča iz prirode.⁸

Od teksta do prinosa s društvenih mreža

Proces objavljivanja strukturiran je precizno, a provodi se tako da se sve aktivnosti odrađuju unaprijed. Uredništvo na temelju prijedloga svih pisaca tekstova kao i prijedloga iz lokalne zajednice donosi prijedlog tema na mjesечноj bazi po datumima. Kolege dostavljaju tekstove s

prilozima najkasnije tjedan prije datuma objave, nakon čega tekstovi odlaze na čitanja, lekturu i korekturu. Po potrebi se organiziraju dodatne konzultacije sa specijaliziranim stručnjacima određenih područja izvan muzeja. Nakon lekture, svakodnevno se tekstovi postavljaju na blog, a potom se dijele na društvenim mrežama⁹ uz prigodne najave. Nadalje, prati se njihov odjek i prikupljaju se informacije koje čitatelji donose komentirajući.

Dnevni odjek tekstova bloga minimalno je 150 do 900 pregleda po tekstu, ovisno o temi i zainteresiranosti publike. Za naglasiti je da se, osim što dijeljenja na društvenim mrežama muzeja, ne poduzimaju nikakve druge promotivne radnje niti se plaćaju naknade poslužiteljima za bolju vidljivost objava.¹⁰

Usto, ne prolaze svi tekstovi istim odjekom. Dok neki tekstovi ostaju u virtualnom svijetu bez reakcija, uz neke se razviju ozbiljnije rasprave ili se pojedinačno prinosi podacima koji su važni za obradu građe. Primjerice, prilikom objave fotodokumentacije u tekstovima nerijetko se iz lokalne zajednice prikupe podatci o osobama i događajima koji su prikazani.¹¹ Osim prinosa, kroz rasprave na blogu moguće je skenirati kulturni profil društva. U raspravama se iščitava svakodnevno iskustvo, vjerovanja, ideje koje su zastupljene u lokalnoj zajednici, naročito na pitanjima etičnog. Sociološki aspekt u prikupljanju prinosa iz komentara na blogu dodatna je vrijednost u poznavanju vlastite zajednice.

Neki od komentara postali su vrijedna kazivanja za muzej. Kroz komentare bi se čitatelji nadovezali sa svojim saznanjima, predajama i pričama koje znaju o određenoj temi. Tako je stvorena platforma za raspravu i komunikaciju koju nismo imali u klasičnom muzejskom radu. S obzirom na nemogućnost fizičkog prikupljanja kazivanja za vrijeme korone, kad je fizički kontakt s našim najstarijima bio nemoguć, blog je otvorio mogućnost da ostanemo barem virtualno u kontaktu.

⁸ Kako je pandemija jenjavala, tako se javljala sve veća potreba za temama muzejske građe i problematike.

⁹ <https://www.facebook.com/migk.hr>, https://www.instagram.com/muzejiigalerijekonavala_migk/

¹⁰ Statistički godišnji prosjek dnevnog broja posjetitelja naših muzejskih jedinica iznosi 87 osoba dnevno.

¹¹ Zavičajni muzej u Domovinskom je ratu 1991. godine zapaljen do temelja te je ostao bez svoje fototeke i dokumentacije, stoga iznova prikupljamo informacije i građu vezanu za Konavle.

Fishing Dictionary

28. February 2021., Author: Migk, Translator: Kim Butigan

Before morning the fishermen wake up, the sea knows them, the sea knows these people... Although the sea knows these people, fewer and fewer of us can count the fishermen of this area, which is confirmed by our storyteller from Cavtat: Cavtat is becoming a tourist destination and there are less and less professional fishermen [...]

Read more

All that man needed in life could be found in his surroundings. The environment was preserved because it supported life, and people were subject to changes in the climate and the tasks of the environment around them, with which they developed skills and acquired knowledge that was passed down from generation to generation. We collect this knowledge and skills, share them with you, and invite you to write to us and help us gather as much as possible.

samonikle@migk.hr

sl.8. Suradnju na blogu muzej je ostvario s Kim Butigan, koja je ponudila svoje usluge prevođenja tekstova na engleski jezik. Kriterij izbora tekstova ostao je na prevoditeljici koja se vodila interpretacijom šireg područja Konavala strancima. Ukupno je prevedeno 13 tekstova na engleski jezik.

Vidljivost

Podatke o korisnicima i načinima korištenja moguće je crpiti *Google Analytics* alatom. No, iste podatke potrebno je pravilno protumačiti, za što mi u muzeju nismo stručno osposobljeni. Premda korisničke studije bloga zahtijevaju iznimno važna istraživanja koja nadilaze naše resurse, iz osnovnih parametara i općenitih informacija koje su nam razumljive i dostupne zaključujemo o vidljivosti bloga.

Prema *Google Analyticsu*, za blog Samonikle priče iz Konavala od ožujka 2020. godine do kolovoza 2021. godine blog je čitalo 69 000 korisnika.¹² Premda je blog prvenstveno trebao održati komunikaciju s lokalnom zajednicom, analitike donose informacije o vrlo raznolikoj strukturi geopodrijetla čitateljstva. Naime, 54 % čitanosti odnosi se na publiku iz Zagreba, oko 25 % na publiku iz Splitsko-dalmatinske županije, a svega 8,5 % na publiku iz Dubrovačko-neretvanske županije, u kojoj je broj stanovnika u Konavlima svega dvanaesti dio sveukupnog broja stanovnika.¹³ Bez obzira na različita tumačenja ovih podataka, iz navedenog je vidljivo da je blog Muzeja i galerija Konavala svakako pridonio na vidljivosti muzeja i muzejskih tema na nacionalnoj razini.

Premda je blog pisan na hrvatskom jeziku (a prevedeno je svega nekoliko tekstova na engleski jezik), zainteresiranost za teme bloga pratimo i na međunarodnoj razini. U analitikama su zabilježeni ulasci na blog iz 100 različitih zemalja, od kojih je iz Hrvatske, očekivano, 80 %. Slijede ulasci na blog iz SAD-a i BiH, Srbije i Njemačke te ostalih zemalja.

Zanimljivost koju su nam donijele statistike upravo je i u izboru uređaja na kojem se čitaju članci. Naime, 80 % čitatelja ulazi na blog preko mobilnih uređaja, 13 % računalo, a svega 1,7 % preko tableta. Za pretpostaviti je kako je promoviranje bloga društvenim mrežama do-

datno potpomoglo ovakvim brojkama u korist mobilnih uređaja. Stoga, svakako u prednosti prezentacije dolazi jednostavnost sadržaja i pristupa sadržaju. Nemoguće je površno odrediti o kojoj je tipu korisnika riječ, no *mobile first* pristup svakako postaje smjernica za buduće planiranje internetskih sadržaja.

Muzejska djelatnost na blogu

Prikupljanje, obrada i prezentacija muzejske građe¹⁴ za vrijeme pandemije u klasičnom smislu nisu bili mogući, osim redovne obrade građe unutar muzejskih jedinica. Redovan rad prikupljanja, obrade i prezentacije građe u Zavičajnom muzeju neupitno uključuje sugovornike, korisnike, konačno lokalnu zajednicu. Za sva pitanja koja se odnose na običaje, korištenja tradicijskih predmeta i njihov prežetak u novim zajednicama, za ukupan odnos stanovništva prema baštini obračamo se stanovnicima Konavala kao baštinicima i stvarateljima onoga čime se bavi Zavičajni muzej. Muzejski predmeti iznova se osvježavaju kontekstima i identitetima u koje ih naši sumještani stavljaju. Tako muzejski predmeti ipak žive neki nastavak života i u našem muzeju.¹⁵ U radu s korisnicima uviđaju se njihove životne potrebe, pa ukoliko uspijemo odgovoriti na potrebe zajednice, utoliko smatramo da obavljamo svoju dužnost. Lokalnom stanovništvu ne naplaćujemo ulaz u muzeje, posljedično nam se često i lako vraćaju. *Običan će čovjek rado posjetiti senzacionalne muzeje, ali ono što mu treba za život dat će mu njegov mali muzej u susjedstvu.*¹⁶ Upravo vodeći se ovom mišlju i stvarajući *mali muzej iz susjedstva*, pandemija mu je zatvorila vrata.

Prekidom komunikacije sa zajednicom muzej gubi svoju osnovnu svrhu, muzejski predmeti nemaju kome biti dokumenti¹⁷, a s druge strane, nemoguće je generirati znanje o njima. Blog kao kanal komunikacije za muzej

12 Realan broj je nešto viši jer je iz tehničkih razloga analitika bloga bila onemogućena do kolovoza 2020.

13 U odnosu na ukupan broj stanovnika u svim područjima riječ je o otprilike istom omjeru čitanosti

14 Zakon o muzejima, NN 61/18, 98/19

15 *vidi*: Bauer, Antun. 1956. Neke primjedbe na stručno inventiranje u muzejima. *Muzeologija*, 5. 17.

16 Šola, Tomislav. 1998. Od publike do korisnika, Pojednosti iz suvremene teorije baštine, *Informatica Museologica*, Vol. 29., No. 3-4.

17 Maroević, Ivo. 1993. *Uvod u muzeologiju*. Zavod za informacijske studije Odsjeka za informacijske znanosti. Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Zagreb. 11.

trebao je biti hitna intervencija u elementarnoj nepogodi dok se situacija ne normalizira.

Priroda medija proširila je muzejsku publiku, premda nam je ukinula onu osjetljivu, najstariju do koje i onako nismo mogli zbog epidemioloških mjera. Odgovor iz zajednice na ponuđeno bio je neposredniji od onog koji smo bilježili u klasičnoj prezentaciji. Poticaj da se prinese muzeju bilježili smo svakodnevno. Dokumenti, fotografije, zapisi, kazivanja i izjave počeli su stizati u naše *inboxe* i u komentare društvenih mreža na kojim se ionako periodično razvijala rasprava o temama. Reakcije na napisano dobivali smo i e-poštom i telefonski, naročito na tekstove koji su osobno zaintrigirali čitatelje.

Brojni su tekstovi preneseni u lokalne medije, na portale i u tiskana izdanja, njih 97 do sredine rujna 2021., pa je muzejska ponuda dolazila do puno veće publike. Novinarski urednici preuzimali su sadržaj i prenosili ga uglavnom cjelovito. Zanimljivost je ovih preuzimanja upravo u cjelovitosti. Informacije koje mediji prenose o muzejskoj građi najčešće su novinarske obrade muzejskih kataloga, objava i drugih tekstova. No, na ovaj se način sadržaj prenio u obliku u kojem ga je muzej publicirao. Bilježimo da se ipak u medije prenosilo u najvećem broju tekstove koji se direktno referiraju na muzejsku građu ili one vezane za jezik i etnobotaniku. Općenite teme nisu bile od medijskog interesa.

Volonteri, prijatelji bloga

Tijekom izdavanja bloga javljali su nam se brojni čitatelji s komentarima, a neki od njih su i ponudili svoju pomoć. Suradnju na blogu ostvarili smo s Kim Butigan, djelatnicom u turizmu, rodom iz Nizozemske koja je ponudila svoje usluge prevođenja tekstova na engleski jezik. Kriterij izbora tekstova ostao je na prevoditeljici koja se vodila interpretacijom šireg područja Konavala strancima. Ukupno je prevedeno 13 tekstova na engleski jezik.

Jedan tekst ponuđen nam je također izvana, od gosta autora Iva Radonića koji je izrazio želju sudjelovati u radu bloga.¹⁸

Zaključno. Prvenstveni zadatak bloga Muzeja i galerija Konavala Samonikle priče iz Konavala bio je održavanje publike do normalizacije situacije u društvu, odnosno do povratka publika u muzej.

Nakon 19 mjeseci uzastopnog objavljivanja posve je jasno da je riječ o dva posve drugačija načina provedbe muzejske djelatnosti koja mogu i moraju koegzistirati. Hibridni rad muzeja, fizički u muzeju i virtualno, odnosno na blogu, društvenim mrežama ili drugog nadopunjuju se i omogućuju znatno veći raspon prezentacije i publike.

Upotreba društvenih mreža, koja je u normalnoj situaciji služila za privlačenje korisnika i publike u muzeje, sad je postala platforma za muzejsku prezentaciju u čemu je blog za sada najvažniji oblik.

Lokalne teme dobile su svoje čitatelje daleko preko granica teritorija na kojem djelujemo. Dislociranost i udaljenost muzejskih jedinica Muzeja i galerija Konavala i na lokalnoj razini nije više toliko ograničavajuća.

Blog koji je trebao biti prenosnica preko „novog nenormalnog” postao je prenosnica u novo *muzejsko normalno* koje nas obvezuje na prilagodljivost u komunikaciji baštine u nadolazećim danima.

LITERATURA

1. Maroević, Ivo. 1993. Uvod u muzeologiju. Zavod za informacijske studije Odsjeka za informacijske znanosti, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Zagreb.
2. Šola, Tomislav. 1998. Od publike do korisnika, Pojednosti iz suvremene teorije baštine. *Informatica Museologica*, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb, Vol. 29., No. 3-4.
3. Bauer, Antun. 1956. Neke primjedbe na stručno inventiranje u muzejima. *Muzeologija*, 5, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb
4. ICOM, Etički kodeks za muzeje, Sarajevo – Zagreb 2007.
5. Brautović, Mato. 2007. Blogovi kao novinarski izvori, *MediAnali: međunarodni znanstveni časopis za pitanja medija, novinarstva, masovnog komuniciranja i odnosa s javnostima*, Vol. 1, No. 2.
6. Šola, Tomislav. 1988. Ususret tehnološkoj budućnosti. *Informatica Museologica*, Vol. 19, No. 3-4., Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb
7. Šola, Tomislav. 1988. Od obrazovanja do komunikacije. *Informatica Museologica*, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb, Vol. 19, No. 1-2.
8. Zakon o muzejima, NN 61/18, 98/19
9. <https://blog.migk.hr/>

Primljeno: 20. rujna 2021.

STORIES SPROUTING FROM KONAVLE – A BLOG OF THE MUSEUM AND GALLERY OF KONAVLE COUNTY

As a result of the outbreak of the Covid 19 pandemic in early 2020 with the museum being closed to visitors, the need arose for the production of virtual museum contents. For the propose of virtual presentation, processing and preservation of heritage themes, the most appropriate medium for communication between museum and public had to be selected, the aim being to go on with museum activities.

The paper adduces the challenges and the solutions that arose during the production of the blog as museum medium in virtual communication, taking as an example the blog of Konavle Museum and Gallery, *Stories sprouting from Konavle*. Also demonstrated are the characteristics of the blog as medium that enables a public to be retained as well as expanded.

¹⁸ <https://blog.migk.hr/?s=antun+%C5%A1imi%C4%87>
Iz korespondencije A. B. Šimića